# Nr 605

**av herrar Strindberg och Söderström**
**om ökad sockerbetsodling.**

Mot bakgrund av det starkt stigande världsmarknadspriset på socker har helt naturligt önskemål om en utökad sockerbetsodling inom landet aktualiserats. Sålunda framfördes önskemål under år 1974 om en betodling på totalt 52 600 hektar, men med hänsyn till gällande reglering fick endast ca 47 000 hektar odlas. Denna areal gav en skörd motsvarande ca 78 procent av vårt lands sockerbehov. Resterande behov fick täckas genom import till mycket höga priser, som dock inte tillnärmelsevis slog igenom i konsumentledet p. g. a. den sammanvägning som äger rum mellan priset på svenskt socker och priset på importerat socker.

Genom vår relativt höga självförsörjningsgrad kostade sockret i Sverige i december 1974 – efter vissa prisfall – omkring 4:20 kr. per kilo, medan däremot de norska konsumenterna fick betala över 8 sv. kr. per kilo, då Norge helt saknar egen sockerproduktion. Vad full försörjningsgrad betyder inte minst för konsumenterna framgår bäst från Danmark, som är oberoende av sockerimport. Där var priset vid motsvarande tidpunkt endast ca 2:25 sv. kr. per kilo.

Även om världsmarknadspriserna skulle komma att sjunka, torde prisnivån inom överskådlig framtid ändock ligga så högt, att en utökad sockerproduktion inom landet vore välmotiverad från rent ekonomiska synpunkter. Inom Östergötlands län finns i dag ett betydande intresse bland många jordbrukare att på nytt ta upp odlingen av sockerbetor. Det finns flera skäl därtill. Givetvis spelar lönsamhetskalkyler sin roll, men även möjligheten att få in nya grödor i växtföljden är av intresse och betydelse för det östgötska jordbruket.

Enligt vår mening bör det därför undersökas – exempelvis via lantbruksnämnden – hur stort intresse som finns inom Östergötland för återupptagande av sockerbetsodlingen. Med ledning av en sådan kartläggning bör vidare utredas på vilka vägar det vore mest lönsamt att raffineringen sker. Om intresset visar sig vara stort, kan måhända en investering i ett sockerbruk i Östergötland på sikt vara lönsam. Även andra alternativ bör dock undersökas, exempelvis anläggande av en s. k. saftstation.

Med hänvisning till vad som i motionen anförts hemställer vi

att riksdagen beslutar ge regeringen till känna

*dels* behovet av en utökad sockerbetsodling inom landet,

*dels* att intresset för sockerbetsodling inom Östergötland bör kartläggas liksom kostnaderna för alternativa metoder för raffineringen vid ev. sockerbetsodling inom länet.

Stockholm den 23 januari 1975

PER-OLOF STRINDBERG (m) KURT SÖDERSTRÖM (m)